

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] original[i] culpe q[ui]ditas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Prima videnda est origi-
nalis iusticie veritas seu formalitas. Pro
notandum quod si videf velle doctor subris
Sco. in. q. sent. dis. xxix. Iusticia originalis
erat donum supnaturale faciens perfectam tran-
quillitatem in animo quatuor ad oculos poterat ita quod
natura inferior non inclinaretur iudicium
superioris: aut si inclinaretur quatuor est ex se:
posset tamen a superiori ordinari et regulari si
ne difficultate superioris et sine iusticia ius-
torum quod non habet potentia facta in pu-
ris naturalibus. Hec ibi. Et quod apparuit quod
iusticiam originalem erat in hoce triplice
ducentissima et utilis rectitudine. **Pri-**
ma est rectitudo intellectualis quod in re
cre erat in deo ordinata et de omnibus agen-
tibus recte dictabat. **Secunda** est rectitudo se-
ssualis moderatio quod sensibilitas erat
se moderata et ratione regulata quod in omnibus
erat ipsi recte ratione subiecta. **Tertia** est re-
ctitudo corporalis dispositionis quod sex sic
erat corporis dispositio quod erat ipsi anime oimmo
de subiectu.

Scdō videnda est origina-
lis peti causalitas. Pro quod notandum quod sicut
dicit Sco. in. q. sent. dis. xx. Ad primū ori-
ginale concurrunt duo. scilicet carentia iusticie
originale tangere formale: et debitus haben-
tē ē in materiali. Sic in alijs suationibus
occurrit carentia et aptitudo ad habitum. De-
betum autem istud apparet: statuente legē istaz.
Hoc iusticiā tibi ade et omnibus filiis tuis na-
turalibus de eam eadē datione quantū ē ex
parte mea. Et ideo ex hac datione tenent
omnes ea hīc et ex patre propagante quod cuius
actionē iste est filius naturalis ade. Et sic
intrat hoc debitus per duas causas positi-
vas. Illa autem carentia non habet causā ni-
si negative sex non dantem iusticiā origi-
nalem cuius si quod vltierius causa: nō est ni-
si demeritoria. quod sex adā demeruit ne iusti-
cia originalis daret suis posteris. Deme-
ratoria quod causa quare non dāt est adā pec-
cans negariua non dāns est deus. Non ei-
si sensasset adam iusticiā originalem trans-
funderet eā pater in filium: cu sit donū sup-
naturalē: sed deus ipse cooperaret regulas
iter dando iusticiā propagato. sicut et modo
uniam rationalem creat corge pfecte orga-
nizato. Hec Sco. ybi. s. ptim in solutionē

tertii argumenti et partim in corpore q̄stiois
Ex dictis prout et p̄cti originalis triplex est
causa. Prima est causa obligatoria. scilicet deus
dans iusticiā originālē ade p̄ se et suis filiis.
Scdā ē causa demeritoria. scilicet peccans.
Tertia est causa negatoria. scilicet deus non
dans. ut dicitur est.

Tertio videnda est origi-
nalis culpe quiditas. Pro quod notandum fīm
Sco. ybi s. dī. xxx. Peccatum originale ē ca-
renia originalis iusticie debite: et nō quod cūq; debite sed debite quod in primo parente acce-
perit in ipso amisse. Quia igit̄ persona ista ē
naturalis filius vel filia ade: ideo debitrix
est originalis iusticie date a deo ipsi ade. p̄
se et filiis suis: et carerit ea tō habet pecca-
tū originale. Hec Dico. Ad ostendendum
autem clarius quod in ista persona puta in paruu-
lo est culpabilis homo: carentia iusticie: ad-
dit Durādus indignitatē habēdi. Ita quod
fīm ipm oportet dicere quod peccatum origi-
nale est carentia originalis iusticie debite in-
esse cum indignitate habendi. Homo autem
indignitas etiam intelligi potest ex dictis
Sco. precipue ex hoc quod dicit causam de-
meritoria: et peccati originale esse adam pec-
cantem. Nam propter peccatum ade facta est
natura humana indigna habere iusticiam
originalem. Quod autem homini indignitas sit
de ratione peccati originalis patet: quia post
sita carentia originalis iusticie: et etiam post
debito habendi: non propter hoc pen-
neretur culpa originalis nisi etiam esset in-
dignitas habendi illas proueniens ex de-
merito ade. Qd p̄baf sic. quia si adā non
peccasset: potius dē nō dare originale iu-
sticiam alioquin filio p̄ eius. non enim cogere
dare: et tunc in ipso fūisset carentia origi-
nalis iusticie et etiam debitum habendi eam ex
lege a deo preordinata. nec tamen in ipso fu-
isset originale peccatum. quia talis caren-
tia iusticie non esset ex demerito patris: ne-
quod ex demerito filii: sed ex mera dei volun-
tate. Et predictis igit̄ patet quod ad ratio-
nem seu quiditates originalis peccati tria
concurrunt. Primum est originalis iusti-
cie carentia. Scdō est debitum habendi
originalē iusticiā. Tertium ē indignitas
habendi eam. Hec p̄ primo articulo bre-
viter dicta sufficiant.